№ 155 ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ 17 ՅՈՒԼԻՍԻ

1913
ՔԱՌԱՍՈՒՆԵՐԿՈՒԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՃՐՈՒՆԻ

ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ 17 ՅՈՒԼԻՍԻ № 155

Տարեկան գինը 10 րուբլի. կէս տարինը
ի 7 ամսվանը 6 րուբլի.
Առանձին համարները ԱՄԵՆ ՏԵՂ 5 ԿՈՊ.

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատանը.

Մեր հասցէն՝ Тифлисъ, редакція «Мшакъ»
Сергіевская ул. № 5.
Tiflis, Rédaction „Mschak"

Խմբագրատան տէլէֆօն № 2—53.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2
(բացի կիրակի և տօն օրերից)

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լեզուով

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր տողատեղին 10—20 կոպ.

Տպարանի տէլէֆօն № 67.

ՄՇԱԿ

Հասցէն՝ ТИФЛИСЪ, Редакція „МШАКЪ".
TIFLIS, Rédaction du journal „MSCHAK".

ՅՈՒԼԻՍԻ 1-ԻՑ ՄԻՆՉԵՒ ՏԱՐՎԱՑ ՎՃԱՐԸ 6 ՐՈՒԲԼԻ.

Բաժանորդագրվիլ կարելի է իւրաքանչիւր ամսի 1-ից սկսած։

Հասցէն փոխելու համար պէտք է ուղարկել նաեւ հին հասցէն եւ 40 կ. նամակադրոշմ։ ՀԻՆ ՀԱՍՑԷՆ եւ 40 կ. չուղարկողների խնդիրները՝ հասցէն փոխելու վերաբերմամբ՝ ԿԸ ԹՈՂՆՎԻՆ ԱՆՏԵՍՏԻԱՆՔ։

Յայտարարութիւնների համար պիտի վճարել I երեսի վրա իւրաքանչիւր տողատեղին (պիտիտ)—20 կ., IV երեսի վրա—10 կոպ.։

Կովկասից դուրս գտնվող անձերի և հիմնարկութիւնների յայտարարութիւնները բացառապէս ընդունվում են՝ Մոսկվայում—Центральная Контора Объявленій Торг. Дома Л. и Э. Метцль и К°, և նրա բաժանմունքներում—Պետերբուրգում՝ Морская, 11, Վարշավայում՝ Маршальковская, 130, Վիլնօյում՝ Большая 38, Պարիզում՝ 8 Площадь Биржи.

1913 թւի տարեկան բաժանորդները, որոնք առ 1-ն յունվարի 1914 թ. լրիւ վճարած կունենան բաժանորդագիր 10 րուբլին, ծրիւարար կը տանեն հետևեալ 2 գրքերը. 1) «Մշակ» եւ Տայ կինը», 2) «Մշակի» քառամեայ տարեգիրքը։

ԱՊԱՌԻԿ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԿԱՄ ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ ՉԷ ԸՆԴՈՒՆՎՈՒՄ

Երեւանի Թեմական Դպրոցի Հոգաբարձութիւնը

սրանով յայտարարում է, որ իր խնամքին յանձնված դպրոցի համար հրաւիրվում են բարձրագոյն կրթութեամբ դաստիարակներից՝

Հայոց լեզու	շաբաթական	24 դաս.
Ռուս. լեզու և գրականութիւն	»	13 դաս.
Ռուս. պատմ. և աշխարհագրութիւն	»	6 դաս.
Թւաբանութիւն	»	20 դաս.
Կրօն	»	10 դաս.
Գերմաներէն	»	16 դաս.
Ընդհանուր պատմ.	»	10 դաս.
Ընդհանուր աշխարհագր.	»	12 դաս.

Դասագինը մանագէտ ուսուցիչների համար 70 րուբլի, ոչ մանագէտներին տրվելու է դասագին 60 րուբլի, գրաւարներով 65 ր.։ Մնդիրները ուսման վկայականների հետ միասին ուղարկել հոգաբարձութեանը մինչև յուլիսի 28-ը հետևեալ հասցէով. Эривань, Попечительству Армянской Семинаріи.

Հերթապահ հոգաբարձու՝ բժ. Ց. Տէր-Մկրտչեան

(օ.մ.) առ. 560. 3 - 3

Բ Ժ Ի Շ Կ

ԾՈՒԹԱՆԻԿ ՆԱԲԱԹԵԱՆ

Ընդունում է հիւանդներ կանոնց և մանկաբարձութեան վերաբերեալ ամէն օր, բացի կիրակի օրերից, երեկ. ժամը 5—6-ը։
Հասցէն՝ Բարշչէվսկայա № 1.
առ. (ս.հ.կ.) 4. 100—78

ԽՈՇՈՐ ՀԱՄԱՄԱՏՈՒԹԻՒՆ

Երբէք անցեալում այնքան մեծ պահանջ չէ զգացվել խոշոր համախմբումների, որքան վերջին դարի ընթացքում։

Անցեալում փոքրիկ ազգեր կուռում էին միմեանց հետ և պատմութեան էջերի լուրջ ուշադրութեան առարկայ դառնում։ Այժմ մասնաների ընդհարման, մասնաների մրցութեան և պայքարի խնդիրներ են առաջ եկել։

Եւ մենք տեսնում ենք, թէ ինչպէս փորձեր են կատարվում մեծաքանակ համախմբումներ առջ բերելու։ կազմվում են պետութիւնների դաշնակցութիւններ, որոնք կարող են միլիոնաւոր զօրքեր դուրս բերել միմեանց դէմ և միլիարդներով ծախքեր անել պատերազմներ մղելու համար։

Համախմբումներ կազմակերպելու պահանջը աւելի ևս զգացվում է խաղաղ կուլտուրական նպատակների համար, օրինակ՝ անտեսական փոխադարձութեան, միատեսակ մաքսային քաղաքականութեան, երկաթուղային և առհասարակ հաղորդակցութեան պէտքերի կարգաւորման համար և այլն։

Եւ ահա մենք տեսնում ենք, թէ ինչպէս միջազգային քաղաքագիտութիւնը անընդհատ և անդադար զօրծում է ազգերի յարաբերութիւնները կանոնաւորելու և ազգերի համերաշխութեան միջոցները ընդլայնելու։

Այդ տրամադրութեամբ առգրված՝ շատերը նրանց հարց են առել և քննութեան առարկայ են դարձրել այն, թէ ինչ դեր կարող են կատարել ազգային և կրօնական մերձեցումները և տարբերութիւնները։

Եւ ահա մեր առաջ հանդէս են գալիս մի շարք համախմբումների առաջարկներ, ծրագիրներ և տեսչեր։

Մի անգամ դուք լսում էք երկար դատողութիւններ համիսլամութեան կատարելիք դերի մասին թէ դրական և թէ բացասական տեսակէտով։ Մի ուրիշ անգամ ձեզ զբաղեցնում են համագերմանութեան կամ պանգերմանիզմի երազներով, որոնք ձգտում են Միջին Եւրոպան ձուլել մի խոշոր զանգուածի մէջ և յետոյ ճիւղաւորել նրան հեռու և հեռու տեղեր նուաճումներ կատարելու համար։ Երբորդ անգամ ձեզ զբաղեցնում են համասլաւոնական միացումների հեռանկարով և ցոյց տալիս, թէ ինչ բաղումներ կարող են առաջ գալ ընդարձակ տարածութիւնների վրա մասսայական շարժումների դէպքերում։ Չորրորդ անգամ ձեր առաջ պատկերացնում են անգլիախօս ազգերի միութեան ուրուականները և իրագործումները, ցոյց տալով որ Անգլիան, Ամերիկան, Աւստրալիան, Աֆրիկան և կղզիները պատկանում են մի կուլտուրան գերիշխող և հեղինակաւոր երկրագնդի վրա։ Հինգերորդ անգամ ձեզ վախեցնում են համամօնգոլական կամ դեղին վտանգի հարցով, բացատրելով որ հարիւր միլիոնաւոր չինական, եապօնական տարրերը կարող են ողողել երկրագունդը և իրանց գերիշխանութիւնը հաստատել ամէնուրեք։

Այդ խոշոր համախմբումների կողքին դուք լսում էք նաև այնպիսի համախմբումների մասին, ինչպէս են համաարաբական, համթիւրքական տրամադրութիւնների և ծրագիրների ուրուագծերը։

Ի՞նչ են այդ համախմբումների ծրագիրները—իրակա՞ն թէ՞ երազական երևոյթներ։ Կարո՞ղ են արդեօք նրանք կենսական նշանակութիւն ունենալ և իրական ազդեցութիւն գործել կեանքի հանգամանքների վրա, թէ՞ այդ համախմբումների համար չեն մնացել տարերը և գաղափարական հիմունքները իրականութեան մէջ։

Եթէ մենք ցանկանանք ուսումնասիրել այդ խնդիրները, շատ շուտով կը համոզվենք, որ նրանք միատեսակ լուծում չեն ստանայ, և մենք կունենանք մի քանի պատասխաններ՝ այն էլ պայմանական ձևակերպութիւններով։

Անշուշտ՝ ազգայնական, կրօնական տրամադրութիւնները դեր կատարել են և առաջիկայում էս ունեն մի որոշ տեղիական դեր կատարելու, բայց նրանց կողքին բուսել և զարգացել են խոշոր և ազդեցիկ կենսական գործօններ, որոնք երբեմն մերձենում են յիշված տրամադրութիւններին, իսկ յաճախ բոլորովին հակասում նրան։ և մենք տեսնում ենք դաշնակցութեան մէջ բոլորովին տարբեր և ըստ արտաքինին անմիանալի մեծութիւններ։ մենք նկատում ենք, թէ ինչպէս երէկվայ կատաղի թշնամիները այսօր ամուր զինակցութեան և բարեկամութեան մէջ են։

Ազգայնական և կրօնական տրամադրութիւնները ինքնուրոյն կերպով դեռ ևս չեն որոշում համախմբումների ուղղութիւնը և ընթացքը. կարևոր է և միւս գործօնների զօրութեան չափի որոշումը գործնական եզրակացութիւններ անելու համար։

Մենք կը վերադառնանք այս խնդրին առաջիկայում։

Ա. Քալանթար

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ

ԼՕՒԻՐԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԻ ՄԱՍԻՆ

Մեծ պետութիւնների կ. Պոլսի դեսպանները այս օրերս ընդունեցին Հայաստանի բարենորոգութիւնների ծրագիրը, որ մշակել էր ռուսաց կառավարութիւնը։ Այդ ծրագրով հինգ վիլայէթները—Էրզրում, Վան, Բիթլիս, Դիարբէքիր և Մամուրէթ ուլ-Ազիզ—միացվում են մի շրջանի։ Գեներալ-նահանգապետը պիտի լինի օսմանցի, որ նշանակվելու է Թիւրք կառավարութիւնից՝ պետութիւնների համաձայնութեամբ հինգ տարի ժամանակով. նոյն չափ ժամանակով պիտի ընտրվի շրջանային ժողովը, որի մէջ մահմետականներն ու քրիստոնեաները կը լինեն հաւասար քանակութեամբ։ Ժանդարմերիան պիտի կազմվի կէս մասով մահմետականներից եւրօպական պաշտօնեաների իշխանութեան տակ։ Համիդական գունդերը պիտի լինեն հա-

[illegible]

ներից և մահմետականներից։ Հայոց լեզուի գործածութիւնը պիտի օրինականացվի. պիտի հրատարակվի դպրոցների ազատութիւն։ Կազմված են նոյնպէս և ուրիշ բարենորոգումներ։ Ներկայ ծրագրի պլխաւոր աղբիւր ծառայում են 1880 և 1895 թ. թ. բարենորոգութիւների ծրագիրները։

(«Бат. Вѣст.»)

—

Կ. Պոլսից հեռագրում են մայրաքաղաքի թերթերին, որ Բ. Դրանը տեղի ունեցած արտակարգ նիստից յետոյ մեծ վէզիրը յայտնել է դեսպաններին, որ Թիւրքիան աւելի շուտ հաղթանակ կը տանի Բալկանեան պատերազմում, քան Աղբիւրնուպօլիսը։ Ոչ մի իշխանութիւն չի կարող ստիպել Թիւրքաց զօրքին մաքրելու Թրակիան, այլապէս կայսրութիւնը վտանգ է սպառնում։ Թիւրքիան գերադաս է համարում կորցնել Աղբիւրնուպօլիսը կուից յետոյ, քան յօժարակամ։ Փոքր-Ասիայից նոր զօրաբանակ է ուղարկված Սամսոնում։

ՎՈՍՓՈՐԻ ԱՓԵՐԷՆ

Րօզսօսոյի դէպքը
Կ. Պոլիս, 6 յուլիս

Ամբողջ հինգ օրերու տատանումէն և վրանումէն յետոյ, վերջապէս այսօր կը տուգուի, թէ Րօզսօսոյի մէջ խուժանի կողմէ հայոց նկատմամբ չարդ գործադրուած է։

Կ. Պոլսոյ գրեթէ արուարձանը ըլլալու չափ մօտ տեղի մը մէջ թիւրքական վայրագութեան այս արտայայտութիւնը արդէն յայտնի նշան մը կրնայ համարիլ թիւրքական մտայնութեան որքան լարուած ըլլալուն։

Այժմ մանրախանութիւնները տակաւին չեն ճղուած, սակայն պատրիարքարանի կողմէ զրկուած ներկայացուցիչներէն հաստատ նամակներ բաւական կը լուսաբանեն խնդիրը։

Ինչպէս յայտնի է, մանաւանդ հայերը այնտեղ բուլգարասէր նկատուեցան պատերազմին սկիզբէն ի վեր, վանդի, բուլգար բանակը մանաւանդ հայերուն նկատմամբ բարեացակամ վերաբերում մը ունեցած էր։

Այս բարեացակամութիւնը թիւրքերը չարաչար մեկնեցին, և յոյները բուլգարներու հետ թշնամանալէ յետոյ իրենց՝ հայոց դէմ ալ մնացած առիւծութիւնը պոռթկալու համար չարաչար գործածեցին։

Րօզսօսոյի առաջնորդ Գէորգ վ. Սրապեանեան, յոյն և բուլգար յարաբերութեանց մէջ պատահաբար առաջ գալէն յետոյ զգալով որ յոյները քաղաքի մը կը տիրանան, կուզէ ապագայ աղէտի մը առաջքն առնել։

Լօնդոնի հաշտութեան դաշնագրին համաձայն՝ որոշուած էր Րօզսօսո, Զօրլու, Հայրաքալ և Մալգարա հայաբնակ քաղաքները վերադարձնել Թիւրքիոյ։

Աւրսլանեան վարդ. աչքի առջև ունենալով Լօնդոնի հաշտութեան դաշնագրին մէջ Հռոտոսի և Իտալիոյ կողմէն գրաւուած ուրիշ կղզիներու քնակչութեան համար սուլթանին կողմէ ընդհանուր ներումի իրաւէ մը հրատարակել պայման դրուած ըլլալը, մէկուկէս ամիս, անձնական առաղնութեան պատրուակին տակ, կը մեկնի Սոֆիա և հոն պետական պաշտօնատարներու մօտ դիմում կատարելով՝ կուզէ որ յանձնման գործողութիւնը կատարուած ատեն այս տեսակ ապահովութիւն մը տացուի տեղական ժողովուրդներու համար։

Այս թելադրութիւնը սիրով կընդունուի բուլգար կառավարութեան կողմէ։ Գէորգ վարդապետ Արշակեան այս ապահովութիւնը ստանալէ յետոյ կը դառնայ կուզայ կ. Պոլիս՝ հոս ալ հարկ եղած դիմումը օսմ. կառավարութեան մօտ կատարելու համար։ Նախ Արշաւունի պատրիարքին և ապա վարչութեան կը ներկայանայ և կը պարզէ կացութիւնը։

Վարչութիւնը կառավարութեան մօտ կը կատարէ այս դիմումը կարելի եղած փափկանկատութիւնները իր գործն դնելով, վասնզի ծանր բան էր կառավարութեան առանց փաստ մը ունենալու ըսել, թէ «քու վիճաւորդ չարդ պիտի ընէ»։

Սակայն այս դիմումը կատարուած պահուն իսկ թիւրք բանակը կը մտնէր Րօզսօսո, օգտուելով դէպքերու գահավէժ ընթացքէն և Բալկանի եղբայրասպան կռիւէն։

[illegible]

Րօզսօսո կը մնայ իբր պատերազմիկ ու չարքական բանակ, և հետևաբար չատուկ պրօտոկոլով չանձնում չի կատարուիր՝ հակառակ բուլգարներու փափագին։

Բանակէն առաջ հոն կը հասնի չատուկ կառավարական շոգենաւով կամաւորի ձևին տակ Մարմարայի հանդիսակաց եպերքէն բերուած խուժան մը, որ չարդ կընէ, մանաւանդ պատերազմէ չատնց և տեղացի իսլամներուն ցոյցումներուն վրայ։

Հայերը, բարեզգաստաբար կառնելով կացութեան ծանրակշիռ հանգամանքը, հակառակ անոր որ բոլորովին զուրկ չէին ինքնապաշտպանութեան միջոցներէն, չեն դիմեր զէնքի, նկատի առնելով թէ կանոնաւոր բանակ՝ [illegible] գամաքէն առաջ բանակէն ուղղուած թշնամութիւններուն դիմադրելու երբէք կարելիութիւն չկայ։ Ընդհակառակը անոնք իրենց անձը պահպանելու համար փութացին ապաստանիլ հիւպատոսարանները և օտար դեսպաններ հայոց տուները։

Անգլիական հիւպատոսը մանաւանդ մեծ մարդասիրութիւն ցոյց տուած է և մեծ աշխատութիւն հայոց կեանքը ազատելու համար։ Իր անդրանիկ աղջիկը կ. Պոլիս ղրկած է և անգլիական դեսպանատան լուր հասուցած է։ Անգլիական երկրորդ պահականը՝ «Իմօչէնն» անմիջապէս փութացած է Րօզսօսո։ Անոր հետևած են ռուսական և գերմանական մարտանաւերը։

Քաղաքին մէջ հիմա խաղաղութիւնը հաստատուած է։

Պատրիարքարանին դիմումներուն՝ կ. Պոլսոյ մէջ կառավարութիւնը երկար ատեն ձգձգողական պատասխաններ տալէ յետոյ և շարունակ յայտարարելէ վերջը, թէ ահէ տեղեկութիւն չէ ստացած, երբէք, յանկարծ, անպատասխանութեամբ մը և զարմանալի յանդգնութեամբ մը պատասխանեց, թէ ժողովուրդն ոչ ոք վնասուած է և ընդհանրը գինուել դիմադրութիւն ըրած ըլլալուն հետևանքով նոյնպէս զինուած են 6 հայ ժանդարմ, որոնք բուլգարական ծառայութեան մտած էին։

Այս ատեն միայն 4 ժամ ապրեցաւ սակայն, վասն զի պատրիարքական փոխանորդ Երուանդ վարդապետ Փերատճեան և Մխիթար Հայկազն հոն հասած ըլլալով կրցած էին կ. Պոլիս հասցնել երեք տեղեկագիրներ, *), որոնցմէ կը հասկցուի, թէ ժանդարմներու ընդգիմութեան փորձը առասպել մըն է՝ յօրինուած կ. Պոլսոյ մէջ, և, ընդհակառակը, կառավարական կարգադրութեամբ և մարտանաւով խուժան փոխադրուած է Րօզսօսո, հայ չարդելու համար։

Տակաւին արդեօք Եւրոպայի մէջ կա՞ն մարդիկ, որ հաւատք ունենան թիւրք կառավարութեան պարկեշտութեան վրայ, կառավարութեան մը, որ կը սէ բացարձակ, առանց վարանման, առանց քաշուելու՝ գործած անհերքելի ոճիրի մը համար, որ նոյն իսկ կ. Պոլսոյ արուարձանի մը մէջ կատարուած է։

Աւելի կառավարութիւն չէ, այլ խայտառակութիւն, որ կը զարմանայ մարդ թէ ինչպէս դեռ կապրի, կամ կը թողուն, որ ապրի։

Շառայ

Ց. Գ.—ի վերջոյ պարագ կը հաւարիմ յայտնել, որ յուլիս 5 թուակիր թղթակցութիւնս (տես «Մշակ» № 151), որ նուիրուած էր յատկապէս Րօզսօսոյի դէպքին,

*) Այս տեղեկագիրները լոյս կը ընծայենք «Մշակի» վաղվայ համարում։ Խմբ.

Թիւրքմացութեան արդիւնք է, հետևաբար և սխալ Թիւրք կառավարութեան պաշտօնական անպատկառութիւնը այնպիսի անհաւատալի չափերու կը հասնի, որ չի քաշուիր մայրաքաղաքին միլիոնէն երեք ժամ հեռու գտնուող քաղաքի մը մէջ պատահած դէպքերու մասին անգամ ամենացած կերպով ստել պաշտօնապէս։

Շ.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ

(«Пр. Кр. Թերթի Կ. Պոլսի Թղթակցի յօդուածը)

—

Հայկական հարցը, կարծես, մտնում է իր զարգացման վերջին շրջանը։ Որպէսզի ընթերցողի համար պարզ լինի, ես անհրաժեշտ եմ համարում նախապէս առաջ բերել հարցի պատմութեան համառօտ տեսութիւնը։

Հայկական հարցը առաջին անգամ առաջ բերեց ռուսական կառավարութիւնը։ Ռուսաստանը Հայաստանի մի մասը օսմանեան լուծից ազատելուց յետոյ՝ սկսեց հոգ տանել միացած հայերի մասին, որոնց նա տեսնում էր Թուղնել Թիւրքաց իշխանութեան տակ, և նա Սան-Ստեֆանոյի դաշնագրի մէջ մտցրեց 16-րդ յօդուածը, որով [illegible] Թեամբ պարտաւորվում էր մտցնել Հայաստանում անհրաժեշտ բարենորոգութիւնները և պահպանել հայերի կեանքը քիւրդերի և չերքէզների յարձակումներից։ Ի շնորհս Անգլիայի միջամտութեան՝ Սան-Ստեֆանոյի դաշնագիրը փոփոխութիւնների ենթարկվեց Բերլինի կոնգրէսում։ Դաշնագրի 16-րդ յօդուածը փոխվեց նշանաւոր 61-րդ յօդուածի, որով Հայաստանի բաղդն ու բարենորոգումները ոչ թէ միայն Ռուսաստանի և միայն նրա երաշխաւորութեան վրա մնացին, այլ բոլոր վեց մեծ եւրօպական պետութիւնների, և գլխաւորապէս՝ գործնականապէս Անգլիայի։

Ինչպէս յայտնի է, Բերլինի դաշնագրի 61-րդ յօդուածը մինչև օրս մնում է մեռած տառ։

1895 թ. հայկական ապստամբութիւնը և Սասունի գազանութիւնները հայկական հարցը հերթական դարձրին երկրորդ անգամ։ Այդ ժամանակ արդէն Նորխոկ Անգլիան էր, որ առաջարկում է պետութիւններին իրագործել Բերլինի դաշնագրի 61-րդ յօդուածը։ Մեծ-բրիտանական, ֆրանսիական և ռուսաց դեսպանները Պօլսում կ. ուսումնասիրում են հայկական հարցը և պատրաստում են բարենորոգութիւնների ծրագիրը (մայիսեան ծրագիրը), որ առաջարկում են սուլթանին։ Սակայն Անգլիայի և Ռուսաստանի միջև գոյութիւն ունեցող լարված յարաբերութիւնները և մանաւանդ Գերմանիայի թիւրքամոլ քաղաքականութիւնն արին այն, որ այդ ծրագիրը ծրագիր էլ մնաց, և չը կարողացան կանգնեցնել Հայաստանում 1895—6 թ. թ. գազանութիւնները։

Ռուսաստանն անգործ մնաց. նա որոշեց Թողնել հայերին իրանց բաղդին. դա Լօնդօվ-Րօստօվսկիի քաղաքականութիւնն էր։

Այդ ժամանակից սկսած Գերմանիայի թիւրքամոլ քաղաքականութիւնն սկսեց աւելի և աւելի ծաղկել կ. Պոլսում և Բերլինում տալ իր պտուղները։ Բաղդադի երկաթուղու առանձնաշնորհումը, կ. Պոլսի տրամվայը, Գերմանիայից դէպի Թիւրքիա ապրանքների մեծաքանակ ներմուծումը, Փոքր-Ասիայում գերմանական գաղութների առաջ գալը և այլն—ահա այն բարեյաջող հանգամանքները, որոնց հասաւ Գերմանիան իր նոյնիս իր Թիւրքամոլ քաղաքականութեանը։ Ռուսաստանն ու Անգլիան նախանձով էին նայում Բերլինի յաղթութիւններին։ Պատճառներից մէկն էլ այդ եղաւ, որ Ռուսաստանը, Անգլիան և Ֆրանսիան իրար մօտեցան ընդդէմ Գերմանիայի։

Անգլօ-ֆրանսա-ռուսական մերձեցումը օգտակար եղաւ հայկական հարցի համար։

—

XVIII դարից սկսած հայերը յանձին Ռուսաստանի տեսնում էին իրանց իսկական պաշտպանին։ Նա ազատեց Կովկասը և Հայաստանի մի մասը Թիւրքական լծից։ Անգլիական քաղաքականութիւնը կարող էր առ ժամանակ հեռու պահել հայերի ուշադրութիւնը Ռուսաստանից, դրդել նրանց յանձնելու իրանց վիճակի հոգատարութիւնը անգլիացիների ձեռքը, որոնցից տատապել անտօլերները սպասում էին աւելի արագ և աւելի արմատական օգնութիւն։ Սակայն անգլիական արագ օգնութեան յոյսերն ի դերև ելան, և այժմ չը կայ մի հայ, որ այդ մտքով մոլորված լինի։ Բոլոր հայերը—ինչպէս առաջադիմականները, նոյնպէս էլ պահպանողականները—նորից իրանց հայեացքն ուղղում են դէպի Ռուսաստան։

ՅՈՇՈՅԱՑՈՒ ԴՈՎԼԱԽԱՆԻ

Ա. Ց. Մարտիրոսյան

(Պատմվածք)

Ա

Ամառվա մի տաք կեսօրին Ղազարոս Ղազարյանը, հոգնած ու քրտնած, վերադարձավ գյուղ։ Ամբողջ առավոտ նա ման էր եկել դաշտերում, ուր ցորենը հասել էր, ու հսկում էր, որ հնձվորները ոչ մի հատ հասկ չթողնեն։ Ինքն էլ հնձել էր, կապել էր, կալսել էր, ու հիմա հոգնած էր, քրտնած, ուզում էր ուտել, հանգստանալ։

Ղազարոսը ամուսնացել էր տասը տարի առաջ։ Կինը՝ Մարիամը, գեղեցիկ, ուժեղ, աշխատասեր կին էր։ Ամուսնանալուց հետո նրանք ունեցել էին երեք երեխա։ Ամենամեծը՝ Սոսեն, արդեն ութ տարեկան էր, ամենափոքրը՝ Վարդանը, երկու տարեկան։ Ղազարոսը ուզում էր, որ Սոսեն ևս գնա դպրոց, բայց գյուղում դպրոց չկար։ Ղազարոսը մտածում էր, որ ամռանը կգնա քաղաք, կվարձի մի տուն, կտանի ընտանիքը, որ Սոսեն էլ սովորի։

Ղազարոսը մտավ տուն, ողջունեց կնոջը, ապա ասաց.

— Մարիամ, ես շատ եմ հոգնել, ուզում եմ ուտել, հետո էլ կգնամ քնելու։

Մարիամը դուրս եկավ, գնաց խոհանոց, ապա վերադարձավ մի մեծ ամանով։ Ամանի մեջ տաք ապուր էր։ Մարիամը ամանը դրեց սեղանին, ապա ասաց.

— Ես ապուրը եփել եմ, բայց միս չկա։ Ինչ անեմ, որ միս ունենանք։

Ղազարոսը ժպտաց, ասաց.

— Ոչինչ, ես առանց միս էլ կուտեմ։

Մարիամը դուրս եկավ, գնաց։ Ղազարոսը նստեց սեղանի մոտ, սկսեց ուտել։ Ապուրը համեղ էր, ուտելիքը՝ ևս։ Ղազարոսը կերավ, հետո վեր կացավ, գնաց դեպի անկողինը, որ գտնվում էր մի անկյունում։ Նա պառկեց, ուզում էր քնել, բայց չկարողացավ։ Նրա մտքերը զբաղված էին ուրիշ բաներով։ Նա մտածում էր, որ ամռանը կգնա քաղաք, կվարձի տուն, կտանի ընտանիքը, որ Սոսեն էլ սովորի։

Ղազարոսը ոտքի կանգնեց, դուրս եկավ տնից, գնաց դեպի ձորակ, որտեղ ջրաղաց կար։ Ջրաղացը պատկանում էր Ղազարոսի հարևան Գրիգորին։ Ղազարոսը մտավ ջրաղաց, տեսավ Գրիգորին, որ ալյուր էր տանում։ Ղազարոսը ողջունեց Գրիգորին, ապա ասաց.

— Գրիգոր, ես ուզում եմ քաղաք գնալ, տուն վարձել, ընտանիքս տանել, որ Սոսեն էլ սովորի։ Ես ուզում եմ, որ դու ինձ տաս քո ջորին, որ ես էլ իմ ցորենը տանեմ։

Գրիգորը պատասխանեց.

— Ղազարոս, ես ջորին քեզ կտամ, բայց ես էլ եմ ուզում քաղաք գնալ, ես էլ եմ ուզում տուն վարձել, ընտանիքս տանել, որ Արտեմը էլ սովորի։ Ես էլ եմ ուզում, որ իմ ցորենը տանեմ։

Ղազարոսը ասաց.

— Գրիգոր,

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿԱՏՎԱԿԱՆ ԳԱՂՏԱԺՈՂՈՎ

(Գրասենյակի հեռ. 64-03)

15 յուլիսի

Մոսկվա.—Ճապոնական հետևակային մի դիվիզիա ներխուժել է Մոնղոլիայի տարածք և գրավել Նոմոն-Խան-Բուրդո-Օբո շրջանը։

Ճապոնական զորքերը ներխուժել են Մոնղոլիայի տարածք 20 կիլոմետր խորությամբ։ Ներխուժած զորքերի դեմ ուղարկվել են մոնղոլական զորամասեր։ Ճապոնական զորքերը ներխուժել են Մոնղոլիայի տարածք Մանջուրիայի կողմից։ Ներխուժած զորքերի դեմ ուղարկվել են մոնղոլական զորամասեր։

Մոնղոլական կառավարությունը հայտարարել է, որ ճապոնական զորքերի ներխուժումը Մոնղոլիայի տարածք 1776 թվականի մարտի 12-ի մոնղոլ-ռուսական պայմանագրի խախտում է։

Ճապոնական զորքերի ներխուժումը Մոնղոլիայի տարածք ճապոնական կառավարության կողմից ոչ մի կերպ չի հիմնավորվում

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՏԵՂԵՐԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ

— 238-րդ տարի հրատարակ. № 44 տարբ. ծա-
փսիսի 19-ի փոստին № 44 տարբ. ծա-
ռատարած նոյնպէս Ընդհ. Ընկերութիւն
ոսկեօղնիի Դիմումի Խնամակալ Ընկերու-
թեան Գործակատար և Բաժանորդագրութիւն
ցոյց տալու համար հասցէ՝ Ղրիմ
Տիմիտրի Գեորգիևի Ղ., որ և Հիմնադիր
տարի Միխայիլ Գեորգիևի Ղրիմեան:

◆ Ծանուցանեմ ամենայն հարգելի բնակիչ-
ներուն և ընդհանրապէս հասարակութեան,
որ 1913 թուականի Յունուարի 1-էն սկսեալ
Ղրիմեան Ս. Խաչ Ազգային Հիւանդանոցի
Դեղատունը կը գտնուի Ղրիմեան Ս. Խաչ
Ազգային Հիւանդանոցի շէնքին մէջ, ուր
Հիւանդանոցի Տնօրէնութիւնը կը յանձնէ
Դեղատան Վարիչ Ա. Ա. Ղազարեանի հսկո-
ղութեան ներքոյ:

Դեղատան Վարիչ Ա. Ա. Ղազար